

מסכת תענית

פרק ד משנה ח

אמר רבנו שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כהמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכללי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו. כל הכלים טענין טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים. ומה היו אומרות בחור, שא נא עיניך וראייה, מה אתה בוחר לך. אל תפנו עיניך בפני, תנו עיניך במשפחה. שקר הפנו והבל היפי, אשא יראת ה' היא תחתל (משלី לא). ואומר, לנו לה מפרי ידיך, ויהלוקה בשערים מצשיך. וכן הוא אומר, צאינה וראינה בנות ציון באלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו (שיר השירים ג). ביום חתנתו, זה מתן תורה. וביום שמחת לבו, זה בניית בית המקדש, שיבנה בהירה בימינו. אמן:

